

GÉCZI JÁNOS

[ezer veszprémi naplemente]

193.

*kilóg belőle mint a hasonlat
vagy a gyilkosságból a téboly
hiába véti sorra
hogy átnevezze mássá a dolgokat
írógépe magánhangzóit
húzza magára a tevékenységek bármelyikét
ha nem képes egybetartani
akár a napló
a szöveget és a szövegíró*

*talán az epika segít
a tömött történet a stílusfogások
ahogyan átkarolja
magává szereti
az igen*

*de a vers ott van fölöttük
ott lebeg mindenek (vizek) felett
a vers átmege lélekbe s visszajár
nagy léptei fölöttem (fölötted fölötte)
a borzongó vizet érinti talpa
eszébe se jut a babot nem babnak
a cserepet palává átnevezni
elég hogy enmagát megtölti
(de hogy rámutat egy fűszálra
az deres lesz és a futásban megáll)*

194.

[kígyóhéj]

*----- akkor innen fog elkanyarodni
állapodik meg hátbavágja
nyakába dobja kabátját a *
máris oldalaz üreget hagyva*

*a * túlment rajta
vissza se int vissza se lő
nem halott neki*

nemhogy győztes terep
 hogy tánc- lap- vagy csuhéjának
 nevezze magáévá szólja
 úgy tegye belé a súlypontját
 hogy el ne hőköljön

elkanyarodik innen
 ahová befér a vidéki hely
 hetvenezer-fejű urbs a várral
 sétáló utca enyhe lejtős
 de mit tegyen
 ha ahonnan indul ugyanaz
 a madárforma mészköfőhöz város
 amit el akar érni

a pontról pedig többet nem beszél
 az legyen a * dolga
 ha vele baladt el
 szétlebbennek együtt avagy eggyé
 forrnak előbb-utóbb

:
 ha pedig én
 ha pedig én vagyok
 akkor
 legyek is
 én
 nem az a verslécekkal támogatott forma
 öreg körbenőve bőrrel
 kockás kígyóhéj amelyben szél duhog
 látható bármi sarkon kockaélen
 a bástyára magával viszi föl a hold
 vagy a hengerelt papírlapon

én vagyok – akkor legyek
 ismétlődöm és bekarcolódom
 mintha atlasszá váltam volna
 bárki átolvass majd használ majd elhagy
 feltölt s kiüresít
 ennyi leszek mire egészszé írom magam
 nem több mint
 forma és
 *-hagyott